

Vi har i de sidste par år set noget om lejelovens brug, som vi ikke synes er godt, og derfor har jeg for få dage siden indleveret et forslag, fordi vi mener, at den spekulation, vi har set foråret og sommeren over, ikke er af det gode.

Man kan da ikke begynde at sammenligne lejeloven og en byfornyelseslov. Der er en god grund til, at vi netop har en speciel byfornyelseslov, for når der er tale om store forbedringer, store ombygninger, er der brug for en særlig lov for at beskytte lejerne og give nogle redskaber til, at byfornyelsen kan fungere, og det er det, man fjerner her.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg forstår egentlig ikke, hvorfor fru Lissa Mathiasen bad om ordet endnu en gang, for hun sagde jo blot det samme, som hun har sagt tidligere, bare med lidt andre ord. Derfor kan jeg svare ved igen at henvise til lejelovens almindelige beskyttelsesregler, som Socialdemokraterne hidtil har været tilfredse med.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Morten Homann som ordfører.

Morten Homann (SF):

Dette lovforslag, som er en udmøntning af aftalen mellem regeringen, Dansk Folkeparti, Kristendemokraterne og Det Radikale Venstre, er det tredje trin af en bevægelse, som begyndte ved regeringsskiftet, nemlig en voldsom beskæring af investeringerne i byfornyelsen. Vi er nu nede i noget, der ligger på et sted mellem en tredjedel og en fjerdedel af det niveau, vi var på for bare 2 år siden.

Kl. 18.40

Det er selvfølgelig ikke gået sporeløst hen over landskabet. Det betyder bl.a., at der er mange af de mennesker, som bor i de over 100.000 boliger uden de mest basale fornødenheder, som må se langt efter, at der bliver byfornyset.

Det er også gået ud over beskæftigelsen. Der er folk, som er blevet arbejdsløse, og vi kan nu også her med fase tre i nedskæringerne se frem til, at arbejdsløsheden stiger yderligere på grund af den her nedskæringspolitik.

Så alene hvis man kigger på rammerne, er det her et problematisk forslag. Der er selvfølgelig ikke noget gudgivet i, at byfornyelsen skal ligge på et helt bestemt niveau, og at det ikke kan justeres, men når man skærer det ned til et sted

mellem en tredjedel og en fjerdedel, så giver det sig selv, at så er det en helt, helt anden form for byfornyelse og et helt andet niveau, vi snakker om.

Men som vi også har været inde på i debatten, er der altså flere elementer, som yderligere trækker i den forkerte retning i det her forslag. For det første forsvinder den indflydelse, som lejerne hidtil har haft. Den vetoret, man har haft, som har været basis for en dialog mellem udlejer og lejer – begge parter har haft en nødbremse – forsvinder.

Det betyder, at man bl.a. vil få flere konflikter omkring det her spørgsmål, men altså også, at der er langt flere lejere, som vil blive presset ud i en situation, hvor de må acceptere en byfornyelse, som de ikke ønsker, som de ikke kan betale, eller som de på andre måder vil blive ramt af.

Man indfører også et nyt husleje-loft for byfornyelsen. Det betyder, at man kan se frem til væsentlig højere huslejer, når der så endelig bliver gennemført byfornyelsesprojekter. Og oven i hatten bliver der mindre hjælp til at betale den husleje, som man så står over for at skulle betale.

Det synes jeg er værd at opholde sig lidt ved, for den indfasningsstøtte, man så giver til erstatning for den særlige byfornyelsesboligsikring, er jo for det første på et lavere niveau, og for det andet er det op til en frivillig kommunal beslutning, om man vil yde den. Det skal jo ses i forhold til, at vi har haft en regering, som år for år massivt har skåret ned på den kommunale økonomi.

Derfor har vi kommuner, som må spare på de helt basale velfærdsydelser: skoler, daginstitutioner osv., for at få økonomien til at hænge sammen. Og så er det altså temmelig naivt at forestille sig, at der vil blive mange penge til at hjælpe lejere, som bliver ramt af store huslejestigninger som følge af den her byfornyelseslov.

Endelig er det betænkeligt, at man ikke længere har mulighed for med hensyn til ejendomme, hvor ejeren eller udlejeren lader stå til, ejendomme, som forfalder, og som er i en helt urimelig vedligeholdelsesstandard, og som ejeren ikke tager initiativ til at forbedre, at sætte ejeren stolen for døren og sige: Nu skal der altså byfornyes!

Så det, man får ud af det her, er, at der bliver mindre byfornyelse, man får højere huslejer, man får ingen lejerindflydelse på det, og man får sidst, men ikke mindst nogle bedre muligheder for at spekulere i kreative byfornyelsesprojekter.